

به‌لگه: ریکه وتنی نهینی جناحی مستهفا هیجری له‌گهله‌وی

له‌قاودانی: دلبخوین

له دوای هاتنه سه‌ر کاری مستهفا هیجری و تاقمه‌کهی، حیزبی دیموکراتی کورستانی ئیران تووشی زور له‌له‌ی گهوره و یهك له‌دوای یهك بوجه. هۆیه‌کی ئه و له‌له سیاسیانه ئه‌وهیه که له و تاقمه‌دا که‌سانیک به‌بئ لەبەرچاوگرتني هیچ سنور و پرنسپیپک به ههوا و هه‌وهسی خویان و به‌بئ مه‌شوره‌ت و ئاگاداری کۆمیته‌ی ناوهندی و ده‌فته‌ری سیاسی و به‌دهنەی حیزب له‌گهله‌ئه‌م و ئه و په‌یمانی نهینی ده‌بەستن و سوودی ئه و ریکه وتنانه‌ش بۆ زالبیون به‌سه‌ر جیناھی موحال‌فدا به‌کار ده‌بەن.

بۆ دوو سال ده‌چیت شاهۆ حوسینی بەبئ ئاگاداری ریبەرايەتی حیزب له‌گهله‌بەکان به نهینی هاوکاری ههیه و تەنانه‌ت بەشی زوری پاره‌ی دامه‌زراندنی تیشک تیقیشی هەر لەوان وەرگرتوه له‌م رۆزانه‌دا شاهۆ که بۆخۆی به هۆی نه‌خوشی میشک بۆی نه‌کراوه، له ریگاى عەبدول رهزا که‌رمیمه‌و له‌گهله‌رها په‌هله‌وی تەواو‌وقیکی نهینی ئیمزا کردوده که له خواره‌و نیوه‌رۆکه‌کهی ئاشکرا کراوه.

شاکاری ئه و باندە تەنیا دانوستانی نهینی له‌گهله‌که‌سانیک نییه که پیشەوا فازی و سەدان تیکوشەری کورديان له سیداره دا و دوکتور قاسم‌لووی نه‌مر به دوزمنی هەتا سەرى کوردى ده‌زانین، به‌لکوو نه‌نگی کاره‌کهیان بەتايیه‌تی ئه‌وهیه که له مەعامەلە‌کانیاندا له بەرامبەر هیندیک ئیمتیازی خسوسی و شاراوه‌دا، تەواو ئاماذه‌ی هەرزان‌فرؤش کردنى مافه نه‌تەوايەتییه‌کانی گەله‌که‌مانن. ئه و شوینانه‌ی به‌لگه‌ی نهینی به‌ده‌ستهاتوو که خەتى له‌بن دراوه باشتىر ئه و راستییه ده‌سەلمىنن.

بند 11: ساختار فرهنگی ایران مجموعه‌ای است از مردمانی با فرهنگها و گویشەی گوناگون که هرکدام ویژگیهای خاص خود را دارا می‌باشد که در گذاره‌های مختلف تاریخی با واژه‌های متفاوت از جمله قوم و ملیت از آن یاد شده‌لذا ما:

1. پشتیبان حقوق سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی همه‌ی آنان از هر تىره و تىبارى بر منبای اعلامیه‌ی جهانی حقوق بشر و ملحقاتش هستیم.

2. ما خواهان نظام غیر متمرکز، دمکراتیک و کثترگرا بر اساس داده‌های ملی و جغرافیایی هستیم که تعیین شکل ساختاری آن میتواند فدراتیو باشد که باید در مجلس موسسان و قانون اساسی برخواسته از آن تعیین شود. قوانین ناظر بر حکومتهای محلی با قانون اساسی کشور هیچ مغایرتی نخواهند داشت. تعیین، تطبیق و تفکیک وظائف دولت مرکزی و حکومتهای محلی و مجالس ایالتی با مجلس موسسان و قانون اساسی برخواسته از آن است که باید ضامن حق خودگردانی حکومتهای محلی و مجالس ایالتی در کلیه‌ی امور سیاسی، اقتصادی و فرهنگی محلی باشد.

3. باعتقاد ما حق مدیریتهای شهری و منطقه‌ای بمنظور پیگیری و تحقق مطالبات سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی و بمنظور برنامه‌ریزی و فراهم آوری زمینه‌های پیشرفت و ترقی شهری و منطقه‌ای و گویش و آموزش بزبان مادری بایست بمنایندگان مناطق مختلف کشور واگذار شود.

4. ریک نظام غیر متمرکز سیاست خارجی، برنامه‌های درازمدت اقتصادی، سیاست پولی، اوزان و مقیاسها بر عهده‌ی حکومت مرکزی خواهد بود.

5. حکومت مرکزی و حکومتهای محلی حافظ یکارچیگی کشور و حاکمیت ملی ایران و مسؤول رشد همه‌جانبی مناطق مختلف می‌باشد.